

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik endelig til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om børneforsorg. (Om dagplejeformidling, ændrede refusionsregler m. v.).

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om boligsparekontrakter.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 84) findes i tidenden sp. 2503, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 913).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Grünbaum: Forslaget går ud på, at staten skal yde en præmie på 4 pct., når der over en periode på 3-5 år månedlig opspares mindst 100 kr. og højst 500 kr. Der er ikke under udvalgsarbejdet sket nogen egentlige ændringer; det ændringsforslag, der er stillet af finansministeren, er af rent teknisk karakter,

og vores stilling er også uændret i forhold til første behandling. Derfor skal jeg indskrænke det, jeg vil sige, til noget meget kort.

Vi ved ikke, om der i realiteten sker en opsparing igennem de forskellige opsparingspræmieringsordninger, hvad enten de nu giver sig udslag i skattefradrag eller som her en præmie. Det har været diskuteret så mange gange, men nogen statistik til egentlig belysning af det har vi ikke; det er højst tvivlsomt, om der overhovedet kommer en nettoopsparing ud af det. Men vi ved i hvert fald, at en hel del mennesker benytter den slags ordninger til at opnå en gevinst ved at flytte et beløb fra én konto i en sparekasse eller en bank til en anden konto. De foretager ikke nogen nettoopsparing, men får simpelt hen en præmie af det offentlige, som andre borgere og andre skatteydere skal betale, ved at flytte lidt rundt på deres penge. Det betyder igen, at de mennesker, der ikke har råd til at spare op, kommer til at betale for dem, der har råd til det, eller som har penge stående på en konto.

Det er de to hovedsynspunkter, vi har på disse ordninger, og som gør, at vi ikke mener, at vi kan medvirke til noget sådant, og i hvert fald kan vi ikke være med til at udvide området for sådanne ordninger.

Så vil jeg gerne tilføje, at den nuværende rente, som ser ud til at skulle blive liggende på det høje niveau næsten permanent — der kan måske være tale om svingninger på 1-2 pct. — at denne høje rente i sig selv skulle være stor nok til at give den præmiering, som man siger er nødvendig for at få folk til at spare op under en inflation. Her er vi ved noget principielt. I gamle dage var renten 4-5 pct., og det har den været ikke alene i en menneskealder, men i århundreder. Det har man været tilfreds med som den præmie, man fik for at låne pengene ud. Efterhånden som man er blevet sig inflationen bevidst, og det er især sket efter anden verdenskrig, indgår inflationsbetragtningen naturligvis i alle overvejelser om pengeanbringelse, og det har efterhånden ført til, at det, man regner for normalrente i dag, ikke er de 4-5 pct., man kendte tidligere, men nærmest 8-9 pct. Derved får man en præmie. Dette er også helt åbenbart, når man tager forsikringssselskabernes beregninger, hvor de jo har holdt sig til de 4-5 pct.,